

Upside Down

έντυπο για την παρέμβαση
στα εκπαιδευτικά ιδρύματα | τεύχος 08 | Οκτώβρης 2015

Θα φέρουμε
τον πόδεμο
μέσα στις σχολές!

citylab 2015: η εκκλησία και το πανεπιστήμιο κάνουν δουλειές μαζί
φοιτητική εργασία στις κατασκηνώσεις στους 40°C
n-up-ariés... | φοιτητικά ζωάδια
η παπάρα του μήνα | coffee & cigarettes
rip killah p

editorial

Ζούμε σε μια εξαιρετικά μακάβρια περίοδο. Ζούμε στην εποχή που τα αφεντικά και το κράτος τους κλωτσούν βίαια οποιοδήποτε στήριγμα είχε απομείνει όρθιο για τους από κάτω. Και το χειρότερο: ο εχθρός για να ξεπεράσει την κρίση του, έχει επιλέξει συνειδητά να περάσει πάνω απ' τα κεφάλια μας, χωρίς μεσοβέζικες λύσεις. Έτσι απλά, ολοκληρωτικά.

Αυτή η επίθεση είναι επιτυχημένη, όσο το δικό μας στρατόπεδο ναρκώνεται με αυταπάτες. Και το πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος όπου οι αυταπάτες αυτές βρίσκουν πρόσφορο έδαφος, και αναπαράγονται από ένα ευρύ πολιτικό φάσμα. Η αυταπάτη ότι «μόνος μου θα την βγάλω καθαρή», είναι μια νάρκωση. Η αυταπάτη ότι «άμα στρωθείς και διαβάσεις, κάπως θα καθαρίζω». Μια ακόμα νάρκωση. Η αυταπάτη ότι «με τους καθηγητές μας χέρι-χέρι θα δούμε προκοπή». Σε ζαλίζει και μόνο που το ακούς.

Αλλά υπάρχουν και άλλων ειδών αυταπάτες, προερχόμενες από μια παλιά διευθέτηση που καταρρέει σαν πύργος από τραπουλόχαρτα. «Το φοιτητικό κίνημα θα νικήσει με όπλο στα χέρια του τις γενικές συνελεύσεις». Η καραμέλα αυτή, που βρίσκεται στα στόματα πολλών αριστερών φωστήρων, έχει αρχίσει να λιώνει. Γιατί ποιος μπορεί να μιλάει για «νίκες του φοιτητικού κινήματος» όταν στις σχολές κυριαρχεί η εντατικοποίηση των σπουδών, όταν σε αυτές εισβάλλουν εργολαβίες (με εργαζόμενους με μισθούς πείνας) και security; Με ποιόν τρόπο μπορεί να θεωρηθεί «νίκη» οι έρευνες που διεξάγουν ανενόχλητοι οι καθηγητάδες για επιχειρήσεις και στρατό, χρησιμοποιώντας απλήρωτη εργασία φοιτητών; Πώς μπορείς να μιλάς για «νίκες», σε ένα πανεπιστήμιο που μέρα-με-τη-μέρα κόβεται και ράβεται στα μέτρα των αφεντικών και του κράτους;

Η συνέλευση upside down προέκυψε σαν εξέλιξη ενός πειράματος για την παρέμβαση στα ιδρύματα, από τον οκτώβριο του 2013, μετά ως project για την παρέμβαση στα ιδρύματα υποψιασμένη νεολαία με τη στήριξη από καταληψίες ν. γύζη.

Η συνέλευση upside down επιδιώκει να είναι μια συνέλευση «του καιρού της», αλλά και «κόντρα στον καιρό». Για αυτό η κριτική μας θα στοχεύσει πρυτάνεις, μεγαλοκαθηγητάδες, δαπίτες, παρατάξεις, φασίστες, ΜΜΕ, ΜΚΟ και όλους τους αφέντες των ζωνών μας. Θα στοχεύσει, όμως, επίσης και τα πιο κανιβαλικά ένστικτα του φοιτητοκόσμου: καριερισμό, «ευγενή άμιλλα» (δηλ. λυσσαλέο ανταγωνισμό), ρατσισμό, σεξισμό και ότι άλλο βρούμε στο δρόμο μας. Έτσι, στον ολοκληρωτισμό που επελαύνει στο πανεπιστήμιο, οργανωνόμαστε χωρίς αρχηγούς, με τις δικές μας δυνάμεις, ο ένας δίπλα στον άλλο και ισότιμα. Αυτόνομα από ό,τι επιλέγει να αυτοαποκαλείται «φοιτητικό κίνημα» σε όλες τις εκφάνσεις του. Και όλα αυτά επειδή δεν ψηνόμαστε να φάμε τον ζόφο του πανεπιστημίου στα μούτρα. Για μας αυτό είναι αρκετό.

Θα μας βρείτε στα σίγουρα, κάθε:

**-Τρίτη, μετά τις 8, στον
αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤΟΠΙΑ**
(μητρ. παρθενίου 16, τέρμα αγ. νικολάου αριστερά)

για επικοινωνία, σόφλια ή ό,τι άλλο:
projectneolaia@gmail.com
παλαιότερο υλικό μας θα βρείτε εδώ:
<http://upsidedownproject.wordpress.com>

CITYLAB 2015

ένα εργαστήριο για την αρχιτεκτονική της πόλης

ή αλλιώς πως...

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΝΟΥΝ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΜΑΖΙ

Στα μέσα του καλοκαιριού, καθώς χαζεύαμε στο διαδίκτυο πέσαμε πάνω στο εξής δημοσίευμα: "Citylab 2015. Ένα εργαστήριο για την αρχιτεκτονική της πόλης". Το εν λόγω δημοσίευμα είχε αναρτηθεί από φοιτητές της αρχιτεκτονικής Πάτρας στον διαδικτυακό παράδεισο για τη συσπείρωση κάθε αλαφιασμένου φυτού: το facebook. Για να μην τα πολυλογούμε, πρόκειται για αρχιτεκτονικό workshop (σεμινάριο) με θέμα τη σχέση της θρησκείας με την αρχιτεκτονική. Εκτός από την αρχική καχυποψία μας για το αντικείμενο του εργαστηρίου, καθώς σκαλιζαμε όλο και περισσότερο το site παρατηρήσαμε κάποια πράγματα που μπορούν να θεωρηθούν το λιγότερο ύποπτα. Αρχικά, ένας από τους βασικούς χορηγούς του εργαστηρίου είναι το πανεπιστήμιο πατρών. Μαζί με αυτό -και κάποια άλλα δημόσια ιδρύματα-, στις χορηγίες βρίσκεται και η ιερή μητρόπολη πατρών. Το πιο ενδιαφέρον, δε, είναι πως παράλες τις ευγενείς χορηγίες από το κράτος και την εκκλησία του, τα μαθήματα είναι επί ηρωική πληρωμή. Συγκεκριμένα το κεφάλι βγαίνει γύρω στα 130-150 ευρώ ενώ "αφορά φοιτητές αρχιτεκτονικής από όλη την Ελλάδα". Φανταστείτε λοιπόν το μπάτζετ. Ακόμα, στα ονόματα των συμμετεχόντων στις διαλέξεις διακρίναμε κάποια αρκετά ενδιαφέροντα ονόματα: παπάδες (πατήρ Σκιαδαρέσης Νικόλαος) και αρκετούς καθηγητές της σχολής της αρχιτεκτονικής Πάτρας (Πάγκαλος Παναγιώτης, Μαμαλούκος Σταύρος, Κουφρόπουλος Πέτρος¹), μέχρι και τον υπεύθυνο του Rethink Athens Παναγιώτη Τουρνικιώτη².

Θέλουμε εδώ να πούμε ορισμένα πράγματα για τους «συμφοιτητές» μας. Αρχικά, δεν πρέπει να πέφτουμε από το σύννεφα από το γεγονός ότι υπάρχουν φοιτητές που δίνουν 150 ευρώ (το μπινατίκο ορισμένων φοιτητών) για να παρακολουθήσουν ό,τι μαλακισμένο σεμινάριο βρουν μπροστά τους. Ξέρουν ότι στο διαρκές κυνήγι για καλύτερο πλάσάρισμα στην αγορά εργασίας, ένα πτυχίο δεν φτάνει, οπότε πολλοί έχουν βαλθεί να γεμίσουν τα βιογραφικά τους με παρακολουθήσεις σεμιναρίων. Και θα ήταν αποκριτικό να πει κανείς ότι ο ανταγωνισμός μεταξύ των φοιτητών για καριέρα δεν φουντώνει. Να σημειώσουμε στο μεταξύ ότι στο περσινό citylab συμμετείχαν και φοιτητές «επαναστάτες», εννοούμε αριστεροί. Ναι, αυτοί που θα δημιουργήσουν συνείδηση στο φοιτητικό σώμα...

Έπειτα, εμάς τουλάχιστον δεν μας συγκλονίζει καθόλου το γεγονός ότι το πανεπιστήμιο («ο ναός της γνώσης») κάνει δουλειές με τους παπάδες. Το πανεπιστήμιο δεν είναι ούτε το λίκνο του διαφωτισμού, ούτε άλλωστε έχει δείξει ότι έχει πρόβλημα να συνεργάζεται με πάσης φύσεως καθίκια (στρατό, μπάτσους ενδεικτικά), οπότε γιατί να σκαλώσει στους παπάδες; Και προφανώς ένα τέτοιο σεμινάριο για τη σχέση αρχιτεκτονικής και θρησκοληψίας (εε συγγνώμη πίστης εννοούσαμε) έχει περιεχόμενο: πως όλες οι σάπιες αξίες της θρησκείας και μάλιστα της χριστιανορθόδοξης θα γίνουν κτήρια. Αυτή είναι η αντικειμενικότητα της επιστήμης...

Οπότε έχουμε και λέμε: το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο συνεργάζεται με διάφορους φορείς, προκειμένου να δημιουργήσουν ένα εργαστήριο στο οποίο το ντόπιο παπαδαριό προωθείται υλικά και ιδεολογικά ακόμα περισσότερο³. Οι διάφοροι

μεγαλοαρχιτέκτονες, εργολάβοι και καθηγητές τρίβουν τα χέρια τους από το ενδεχόμενο υλικό αντίκρισμα που φέρει το workshop (κι άλλη αστική ανάπλαση για την πόλη της Πάτρας)⁴. Τα φυτά και οι καριερίστες λιώνουν από χαρά εφόσον το πτυχίο τους θα πάρει την αξία που επιθυμούν. Ενώ στο βάθος παίζουν αρκετά φράγκα και δημοσιότητα. Περιττό να πούμε ότι όποιος/α συμμετείχε στο σεμινάριο ή δεν είχε κανένα πρόβλημα με αυτό δεν θα κερδίσει τη συμπάθεια μας...

1. Οι 2 τελευταίοι είναι αυτοί που προσπαθούσαν μετά μανίας να σπάσουν την κατάληψη της αρχιτεκτονικής το χειμώνα του '13.
2. Για περισσότερες πληροφορίες επί του Rethink Athens, αναζητήστε την σχετική μπροσούρα που έχουν βγάλει οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι αρχιτεκτονικής στην Αθήνα.
3. Εδώ αξίζει να σημειώσουμε πως τα νούμερα είναι ενδεικτικά. Ο Δήμος Πατρέων για την ανακατασκευή της εκκλησίας στην Παντάνασσα εξασφάλισε περίπου 3 εκ. ευρώ από λεφτά του έσπα (3 εκατομμύρια!), τη στιγμή που στην Ελληνική επικράτεια δεν υπάρχει ούτε ένας επίσημος τόπος λατρείας ανθρώπων άλλης θρησκείας. Να λοιπόν μια χρήσιμη συμβουλή: σταματήστε να χτίζεται άλλες βασιλικές με τρούλο και χτίστε ένα τζαμί.
4. Προφανώς η αστική ανάπλαση ή αλλιώς gentrification (για να είμαστε και κυριλέ) δεν θα γίνει μετά βαιών και κλάδων. Θα χρειαστεί να απομονωθούν όλα τα περιθωριακά στοιχεία της πόλης, όπως οι μετανάστες, οι τοξικοεξαρτημένοι, οι άστεγοι κλπ. προκειμένου οι προσδοκίες να φτάσουν Ευρώπη και πάνω. Όπως ακριβώς έγινε και στην περιοχή του κεραμεικού-μεταξουργίου.

(θυμίζουμε: στο logo του πανεπιστημίου πατρών, απεικονίζεται ο άγιος ανδρέας. επίσης το π.π. έχει να περιφανεύεται για το εκκλησάκι στο δρόμο προς την εστία. υπάρχει σχέση πανεπιστημίου και θρησκοληψίας; απαπαπα...)

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ WORKSHOP ??? ? ?

Στην Ελλάδα αυτό που ονομάζεται workshop συνηθίζεται να αποκαλείται και σεμινάριο. Και επειδή για την ιδιουσυγκρασία του έλληνα μικροαστού κάτι τέτοιο είναι must, η δομή και η οργάνωση του είναι αρκετά διαδεδομένη. Βρες ένα θέμα (όσο πιο υπαρξιακό τόσο καλύτερα), βρες ένα χώρο, βάλε ένα καλό μπουφέ και η δουλειά είναι έτοιμη. Τι γίνεται όμως στην περίπτωση των πανεπιστημίων; Επειδή ο μηχανισμός των πανεπιστημίων αμφιπαλαντεύεται ανάμεσα στο παλιό και το νέο μοντέλο και εν τέλη δεν υπερισχύει κανένα με σταθερότητα, το πανεπιστήμιο βρίσκει τη μέση λύση. Χορηγεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο διάφορα workshop και αποφεύγει τη ρετινιά της ιδιωτικοποίησης (έτσι όπως την ανταλαμβάνεται η αριστερά βέβαια). Στην ουσία όμως μπαίνει δυναμικά (και με πλάγιο τρόπο) στο παιχνίδι της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας, αφού στα πανεπιστημιακά workshop θα βρεις όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία της: διαφόρων εταιριών χορηγίες (από media μέχρι τοπικά μαγαζιά)*, διαφημίσεις, "παράγοντες της αγοράς" ακόμα και δίδακτρα. Όταν, λοιπόν, ακούμε κάθε φορά τον ακροαρισμένο συνδικαλισμό να καυχείται για την εκάστοτε θριαμβευτική νίκη του φοιτητικού κινήματος εναντίον του x νόμου πλαισίου που θα έφερνε την ιδιωτικοποίηση (μπορεί και το σατανά) στα πανεπιστήμια δικαιολογημένα είμαστε σε φάση WTF??!

*Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του προγράμματος αστικής ανάπλασης της πόλης της Πάτρας "Imagine the city: Patra 2014", όπου βασικός χορηγός ήταν γνωστό κλαμπάκι του πιο πολυσύχναστου alternative πεζόδρομου της Πάτρας.

Φοιτητικά Ζω(ά)δια

Κρίσις: Είναι γνωστό ότι παραγγέλνεις συνέχεια όταν βρέχει και είσαι ανίκανος να μαγειρέψεις. Πρόσεξέ το γιατί έχεις πάρει το στραβό το δρόμο.

Ταύρος: Έχεις πολλά όνειρα για καριέρα αλλά αυτός ο μήνας θα σου φέρει χάλια αποτελέσματα στην εξεταστική. Δεν πειράζει, άλλωστε είσαι και μεγάλη λέρα αν κυνηγάς καριέρα.

Δίδυμος: Θα είσαι μάλλον στη νεολαία του σύριζα ή των εαακ, καθώς είσαι διηρόσωπος και απατεώνας. Και πτυχία με αξία και επανάσταση δε γίνεται! Καιρός να διαλέξεις!

Καρκίνος: Είσαι λίγο εγωιστής και ανταγωνιστικός. Είσαι δοπιτς με λίγα λόγια. Πρόσεξε αυτό το μήνα γιατί παίζει ξύλο και kung fu στα παιδιά της Ν.Δ.Φ.Κ.

Λέων: Σε διατρέχουν τάσεις εξουσίας και το παίζεις αρχηγός. Βγάτο απ' το μυαλό σου και ψάξτην αλλιώς.

Παρθένος: Αυτό το μήνα εκμεταλλεύσου την ευκαιρία και ξεμπερδεψε το μυαλό σου. Οι γενικές συλλεψεις είναι μια απάτη. Θα το διαπιστώσεις στην πράξη.

Ζυγός: Σταμάτα να τα ζυγίζεις όλα και όλη την ώρα. Μέση λύση δεν υπάρχει. Ή με τις γραβάτες ή με τους εργάτες!

Σκορπιός: Σταμάτα όσο είναι νωρίς τις ρατσιστικές μαλακίες. Θα ξεσπάσει όλη η οργή πάνω σου.

Τοξότης: Αυτό το μήνα ρίξε το βέλος σου εκεί που πρέπει. Στο πουλί της Δαπ.

Αιγόκερως: Μπλουζάκι τσε γκεβάρρα, ρεμπέτικη ταβέρνα κι όλα τέλεια. Ε μα δεν κάνεις αντίσταση έτσι. Βγεες απ' τα εαακ!

Υδροχόος: Κουβάλα τον προτζέκτορα μπας και σε κάνει λέκτορα μαλακισμένο!

Ιχθύς: Είσαι ρομαντικός πολύ. Αλλά άρπαξε την ευκαιρία που θα σου δοθεί. Κατάλαβε πως είσαι κατά βάθος υλιστής.

Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ 40°C

Μπορεί η λέξη κατασκήνωση να κάνει κάποιους να αναπολούν τα ανέμελα παιδικά τους χρόνια τότε που τελείωνε το σχολείο και οι γονείς τους πάρκαραν στη πιο κοντινή κατασκήνωση για να κάνουν τις διακοπές τους. Άλλοι πάλι φαντάζονται μικρά παιδάκια να τρέχουν ευτυχισμένα σε ένα τέλειο και ευχάριστο περιβάλλον. Για αυτούς ωστόσο που δουλεύουν εκεί ξοδεύοντας το μισό -ή και όλο- τους καλοκαίρι σχεδόν τζάμπα, η λέξη αυτή σημαίνει κρύος ιδρώτας. Και αν μιλάμε για ιδιωτικές κατασκνήσεις... καλύτερα να μη σου τύχει.

Αν και πάνω κάτω οι συνθήκες εργασίας είναι ίδιες και στις δημοτικές κατασκνήσεις, σίγουρα όταν δουλεύεις για ιδιωτή αυτόματα το περιβάλλον μετατρέπεται σε κανονική επιχείρηση και κατ' επέκταση δημιουργείται εντατικοποίηση των πόστων που έχεις, με περισσότερη πειθαρχία, τρέξιμο και πίεση για να ικανοποιήσεις και να μη χάσεις τον πελάτη, που στην παρούσα φάση είναι οι γονείς.

Τον ρόλο αυτό λοιπόν, κατά κύριο λόγο αναλαμβάνουν οι φοιτητές εργαζόμενοι, οι ομάδες δηλαδή, που το πακέτο εργασίας που πρέπει να φέρουν εις πέρας είναι τεράστιο. Καταρχάς μιλάμε για 24ωρη και άμφοτερη εργασία, 300 ευρώ για 23 ημέρες, με ένσημα που άλλοι τα παίρνουν και άλλοι όχι, υπογράφοντας για καθημερινή 5ωρη εργασία έναντι του, σάνταρ ωφραρίου που ξεκινάει από νωρίς το πρωί και τελειώνει με τον βραδινό ύπνο των παιδιών και περιλαμβάνει τα πάντα: καθαριότητα το πρωί, τρέξιμο για τις δραστηριότητες των παιδιών, ορθοστασία, υπηρεσίες στην κατασκήνωση, σερβίρισμα του φαγητού.

Όλα αυτά υπό την επίβλεψη του εκάστοτε προϊσταμένου κοινοτάρχη, τομεάρχη, αρχηγού που αν είναι στα κέφια του μπορεί στη καλύτερη να σε αφήσει να κάνεις κανένα τσιγάρο, γιατί κατά τα άλλα οι παρατηρήσεις δίνουν και παίρνουν. Από το πώς θα στέκεσαι στον εθνικό ύμνο και στην προσευχή (να έχουμε και αυτά δε μας έφτανε το υπόλοιπο μανίκι) μέχρι το να σου απαγορεύσουν να μιλάς με ομάδες του αντίθετου φύλου. Να ζηλεύουν οι καραβανάδες του στρατού μας δηλαδή! Και φυσικά εκτός από τους ομάδες υπάρχουν και οι "αόρατοι" εργάτες: μάγισσες/ισσες, καθαρίστριες, υδραυλικοί και άλλοι μάστορες ανάλογα το μπάτζετ της εκάστοτε κατασκήνωσης, που επίσης δουλεύουν εντατικά με σκατά λεφτά.

Όλα τα παραπάνω βέβαια είναι "ψιλά γράμματα", γιατί η δομή του κατασκνητωτικού περιβάλλοντος με γονείς ,παιδιά, διάφορα παιχνίδια και mood διακοπών δημιουργούν ένα οικογενειακό κλίμα που καμία σχέση δεν έχει με τη κλασική σχέση αφεντικού-εργάτη, και άρα αποκρύπτεται η σπιλά που επικρατεί στις εκεί συνθήκες εργασίας. Κάτι που μάλλον δεν δείχνει να ενοχλεί και τους υπόλοιπους ομάδες καθώς οι περισσότεροι είναι από μικροί κατασκνηωτές εκεί και όχι μόνο δε τους χαλάει η φάση στο να δουλεύουν τζάμπα άλλα βρίσκουν και το "χαρτζιλίκι" που παίρνουν αρκετό για τη δουλειά που κάνουν. Επομένως, είτε δημοτικές είναι οι κατασκνήσεις είτε ιδιωτικές η ουσία είναι ότι αποτελούν τις ιδανικές συνθήκες για τα αφεντικά για να υποτιμήσουν την εργασία μας και όσο υπάρχει αυτή η πτυχή του φοιτητικού υποκειμένου που αρέσκειται στο να χαρίζει την εργατική του δύναμη σε να μη τρέχει τίποτα ,τόσο εμείς θα πρέπει να ανασυγκροτούμαστε και να φέρνουμε τη ρήξη στους χώρους που δουλεύουμε.

ΓΙΑ ΤΙΣ

δημοτικές

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Οι δημοτικές κατασκηνώσεις διαφέρουν αρκετά από τις ιδιωτικές και στις δύο οι εργαζόμενοι είναι κυρίως φοιτητές. Στις δημοτικές μπορεί το πρόγραμμα για τους εργαζομένους να είναι πιο χαλαρό από τις ιδιωτικές όμως εκεί οι εργαζόμενοι είτε θα αργήσουν να πάρουν τα λεφτά τους είτε δεν θα τα πάρουν ποτέ. Αυτό γίνεται γιατί ο μισθός που θα λάβουν για κάθε κατασκηνωτική περίοδο καθορίζεται από κοινή υπουργική απόφαση στην περίπτωση όμως που για κάποιον λόγο η υπουργική απόφαση δεν βγει οι εργαζόμενοι δεν έχουν καμία οικονομική απαίτηση. Επομένως είναι πολύ πιθανόν να μείνουν απλήρωτοι...

Π-UP-ΑΡΙΕΣ

άτακτη στήλη
για την καθύβριση του πανεπιστημιακού περιοδικού

Αντιγράφουμε από το up Ιουνίου, αποσπάσματα από κείμενο για το graffiti: "Τα γκράφιτι αποτελούσαν ανέκαθεν τρόπο έκφρασης της εσωτερικότητας του ανθρώπου και πηγή της εξωτερικεύσης του ψυχισμού του. [...] Το γκράφιτι, με την σημερινή του μορφή, είναι ένα είδος τέχνης που συνδέεται με την παρανομία και την ελευθερία της έκφρασης. Συγκεκριμένα, οι επιρροές του στηρίζονται στην hip hop μουσική, την επικαιρότητα και τις κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές αλλαγές, χωρίς να προϋποθέτουν κάποια τεχνική γνώση. [...] Ερευνώντας τον χώρο του πανεπιστημίου, παρατηρήσαμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των γκράφιτι συνδέεται με τους ίδιους τους δημιουργούς, καθώς τα περισσότερα είναι τα ονόματά τους, σύντομες λέξεις ή φράσεις, ενώ κάποια από αυτά έχουν κυρίως πολιτικό περιεχόμενο. [...] Για την εξέλιξη του γκράφιτι, την διάπλωση και την αποδοχή του ως ελεύθερης τέχνης του δρόμου, η πολιτεία έχει τη δυνατότητα να λειτουργήσει ως αρωγός που θα προωθεί τον σεβασμό απέναντι σε αυτή τη ζωγραφική τέχνη ως μέρος της σύγχρονης καθημερινότητάς μας."

Ρε μας δουλεύουν; Τι κάνουν; Δείχνουν κατανόηση; Μήπως τα graffiti έγιναν μέρος του ακαδημαϊσμού τους και δεν μας το 'πε κανείς; Προτού καταλάβουμε τι συμβαίνει, διαβάζουμε λίγες σελίδες μετά ένα κράξιμο εναντίον του graffiti στην αρχιτεκτονική (που έγραφε «αυτόνομη οργάνωση σε όλες τις σχολές»)...

"Λέξεις και σύμβολα πάνω σε κτήρια. Επεμβάσεις στο δημόσιο χώρο από κάποιους που θέλουν να διαμορφώσουν την κοινή μας ταυτότητα και αισθητική με δικούς τους όρους."

Αυτό εδώ λέγεται σύνδρομο δικασμένης προσωπικότητας. Το παθαίνουν συχνά οι ρουφιάνοι και οι δημοσιογράφοι.

"Ποιάς έχει αυτό το δικαίωμα;"

Όλοι όσοι σिकाίνονται τη μιζέρια, την αποστείρωση και θέλουν να μιλήσουν γι' αυτά που ζουν. Και δεν θα ρωτήσουμε κανέναν γι' αυτό.

"- Πώς προστατεύουμε ένα κοινό αγαθό, ώστε να μην το προσβάλλει και να μην το ιδιοποιείται κάποιος;

-Συνιστά αυτό μία μορφή βίας; Πόσο εύκολα τη συνηθίζουμε;"

Μήπως εδώ θέλουν κι άλλη «ασφάλεια»; Μήπως τους πιάνει κρίση; Μήπως κάτι παθαίνουν όταν βλέπουν ότι κάποιος λίγοι δεν σέβονται το νόμο αλλά αντιθέτως χαλάνε την κανονικότητα; **ΜΗΠΩΣ ΤΟΙΧΟΙ ΚΑΘΑΡΟΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΥΑΛΑ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ;** Μήπως;

"αξίζουν συγχαρητήρια στην Αρχιτεκτονική του Πανεπιστημίου μας, για την άμεση δράση που ανέλαβε με σκοπό την αποκατάσταση των βανδαλισμών"

Συγχαρητήρια από εμάς σ' αυτούς που το έβαψαν, συγχαρητήρια σ' αυτούς που συνεχίζουν να γράφουν και να ζωγραφίζουν σε τοίχους. Επ, είπε κανείς κάτι για βανδαλισμό; Οκ. **ΕΜΠΡΟΣ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΝΕΝΑΣ ΤΟΙΧΟΣ ΜΗΝ ΜΕΙΝΕΙ ΚΑΘΑΡΟΣ!**

"Εγώ δεν διάβαζα πάρα πολύ, ήμουν οργανωμένη. Και τις βόλτες μου έκανα και έβγαινα και με τους φίλους μου, όλα τα έκανα"

Επειδή κάπως έτσι είναι τα **κωλόφυτα** και κάπως έτσι γίνονται όταν μεγαλώνουν. **Αφιερωμένο** σε όλα αυτά τα παιδιά που έκαναν το ίδιο και φέτος.

Καμία φιλία με τον φίλη!

Κρίμα. Έφυγε από το υπουργείο παιδείας και θρησκευτικής προπαγάνδας ο εσακίτης υπουργός αριστείδης μπαλτάς. Η αλήθεια είναι ότι ο «κριζοσπάστης» υπουργός μας είχε δώσει καμπόσες αφορμές για να μας τα σπάσει, ειδικά με τις κοροϊδίες στο ζήτημα των αιώνιων φοιτητών. Αλλά, τη θέση του αναλαμβάνει ο νίκος φίλης. Τι εστί νίκος φίλης; Απατεώνας δημοσιογραφίσκος της αυγής που περνιέται και για πολύ γνώστης, με κλασσικά δείγματα ψυχασθενούς ελληνισμού: παριστάνει πως ξέρει τα πάντα και παριστάνει πως δεν φταίει για τίποτα. Περιττό να πούμε ότι τρέφει ιδιαίτερη αγάπη για τους εργοδότες αυτής της χώρας, καθώς και για τα καθίκια του ελληνικού στρατού, ενώ η μία στις δύο λέξεις που χρησιμοποιεί είναι κάποιο παράγωγο των λέξεων πατρίδα ή έθνος. Είμαστε σίγουροι ότι ο κύριος φίλης θα μας δώσει μπόλικες αφορμές για σιχτίρισμα και δεν θα μας απογοητεύσει καθόλου...

Το πρόβλημα ονομάζεται ρατσισμός!

Δεν μας πείθουν καθόλου τα καθεστωτικά μήντια και το πολιτικό προσωπικό της χώρας για να μιλάμε για «μεταναστευτικό/-προσφυγικό πρόβλημα». Ούτε για «τσουνάμι προσφύγων», λες και οι πρόσφυγες είναι φυσική καταστροφή και όχι άνθρωποι. Παρά τη σκόνη ανθρωπισμού που διακέουον ορισμένες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις τον τελευταίο καιρό, η μόνη αξιοπρεπής στάση για όποιον δεν είναι ακόμα κανίβαλος είναι αυτή: να καλωσορίσει όλους τους πρόσφυγες και μετανάστες που φτάνουν στη χώρα και να απαντάει σε κάθε ρατσιστική μαλακία που ακούγεται. Γιατί το μόνο πρόβλημα είναι ο ρατσισμός και όσο συνειδητά επιλέγουν να τους διακατέχει.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ.

Τέλη Ιουλίου και ενώ οι περισσότεροι μεγαλοκαθηγητές των σχολών μας απολάμβαναν τις διακοπές τους οι καθαρίστριες του πανεπιστημίου Πατρών συνέχιζαν να δουλεύουν. Όταν θα γύριζαν πίσω οι καθηγητές αυτοί αλλά και εκείνοι οι φοιτητές που διαμαρτύρονται ότι δεν μπορούν να κάνουν μάθημα σε βρώμικες σχολές έπρεπε να είναι όλα καθαρά. Έτσι οι καθαρίστριες δούλευσαν και το καλοκαίρι ενώ παρέμεναν απλήρωτες εδώ και 2-3 μήνες. Όπως ήταν λογικό διαμαρτυρήθηκαν στον εργολάβο (εταρία ΥΑΔΕΣ) που έχει αναλάβει την καθαριότητα του πανεπιστημίου πατρών του οποίου τα αυτί δεν ίδρωσε αντίθετα μάλιστα προχώρησε σε εκδικητικές απολύσεις 2 καθαριστριών και απειλούσε με απολύσεις άλλων 10 εργαζομένων αν δεν σταματούσαν τις διαμαρτυρίες. Ο συγκεκριμένος εργολάβος δεν είναι η μόνη φορά που αφήνει για τόσο καιρό απλήρωτες τις καθαρίστριες καθώς και πέρσι το καλοκαίρι το ίδιο είχε συμβεί.

Αυτό θα πει εκπαιδευτική επανάσταση!

Μάθαμε πριν λίγο καιρό ότι το ΕΚΠΑ σκοπεύει να ανέβει level σαν πανεπιστήμιο και να μοιάσει λίγο στα αντίστοιχα του εξωτερικού που τόσο πολύ ζηλεύει. Ανάμεσα στα άλλα, η συνταγή επιτυχίας περιλαμβάνει δημιουργία σχολής «δια βίου μάθησης» ΜΕ ΔΙΔΑΚΤΡΑ, καθώς και έκδοση... t-shirt, κονκαρδών, φούτερ. Προφανώς έχει παίξει λειψυδρία κρατικής χρηματοδότησης και το κάθε πανεπιστήμιο πρέπει να κάνει τα κουμάντα του για να επιβιώσει. Δεν είναι άλλωστε να πέφτει κανείς από τα σύννεφα με το ότι τα ακαδημαϊκά ιδρύματα της χώρας λειτουργούν όλο και περισσότερο σαν ακαδημαϊκά μαγαζάκια, αλλά το να το γυρίσουν σε μπουτίκ.. πέφτει πολύ χαμηλά.

Ο Παύλος Φύσσας δολοφονήθηκε χτες αλλά εμείς δε θα το ξεχάσουμε αύριο!

Δεν πρόκειται για κάποιο επικήδειο λόγο, δεν πρόκειται για κάποιον είδους μνημόσυνο. Είναι απλά ένας φόρος τιμής στους νεκρούς μας. Είναι απλά μια υπενθύμιση, μια στιγμή ταξικής μνήμης. Ο Παύλος Φύσσας έπεσε νεκρός στις 18/9/13 από τις μαχαιριές του χρυσαυγίτη Ρουπακιά, μετά από στημένη ενέδρα. Με τους μπάτσους συνεργάτες. Με την ίδια την κοινωνία σε ρόλο συνεργάτη αυτής της δολοφονίας. Κι εμείς κρατάμε τη μνήμη ζωντανή σε πείσμα των καιρών που θέλουν τους νεκρούς μας ξεχασμένους. Δεν ξεχνάμε, δε συγχωρούμε!

Τσακίστε τους φασίστες!

Ο Παιγος ψεί
τσακίστε τους
εναζί!

UPSiDEDOWN

*